

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolæ per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Medit. I. De peccati mortalis à Sacerdote commissi gravitate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48834)

SECUNDA DIES.

Hæc dies tota in consideratione peccatorum impendatur, eò potissimum tendente ut & quantum ab ultimo die discesseris, clarè cognoscas, doleāsque, & ad eundem re-
 tunc seriò statuas; nec enim paucis minima seriæ emendationis
 errorè cognoscere.

Tessera.

Erravi, O Domine, sicut ovis, quæ perijt; quare servum tuum, quia mandata tua non sum oblitus. Psal. 118.

MEDITATIO I.

DE PECCATI MORTALIS A SACER-
 DOTE COMMISSI GRAVITATE.

Scopus.

Horror & seria detestatio peccati mortalis.

Punctum I.

Considera I. Quàm grande fuerit peccatum Judæ, Christi-
 tum triginta argenteis vendentis, & Osculo tradentis, id
 quod cognosces facilè, si imprimis perpendas, *Quis vendide-
 rit*, videlicet Judas, qui speciali beneficio à Christo ad Apo-
 stolatam vocatus, fuerat: qui tot Conciones solidissimas à
 Christo audiverat: tam præclara virtutum exempla ab illo
 acceperat: tot miracula viderat: cui pedes paulò antè stu-
 pendà demissione loti, & corpus & sanguis proprius inex-
 plicabili charitate dati fuerant. Deinde *Quem vendiderit*,
 videlicet Conditorè, Magistrum, Summum Benefactorem,
 Dominum DEVM, & ut uno verbo dicam, infinitum bonum.
 Denique *quo pretio & modo vendiderit*, tradideritque, nempe
 vilissimo triginta argenteorum pretio, & osculo perfidè &
 calitiosè genis Christi infixio. Ex quibus omnibus arguitur
 crimen hoc Judæ fuisse summam ingrati animi notam, dum,
 tanto Benefactori suo tot beneficia tam malè rependit: Sum-
 mam stultitiam, eò quòd infinitum bonum paucis nummis
 permutavit: & summam injuriam, dum prædictos nummos
Infruct. VIII. T Chri-

Christo præposuit: & summam denique perfidiam, dum in
micitiam simulans tam fraudulenter Hostibus Eum suis tra-
didit.

Considera II. Quàm multò graviora sint peccata mor-
tia à Sacerdote quopiam moderno commissa, utpote qui
quali vocatione vocatus, non semel duntaxat in Sacramen-
to Pœnitentiæ à Christo lotus, nec semel sanctissimo Corpore
& Sanguine illius pastus est: nec paucas duntaxat, sed
râsq; ejus Exhortationes in Evangelio descriptas audire
pleraque illius miracula intellexit, & præterea etiam
vit, quàm gravia pro ipso tormenta Christus sustinuit,
quàm acerbam & ignominiosam mortem subierit, & quàm
copiosum Sanguinem, ad ultimam usque guttam præ-
derit.

Considera III. An & tu simili culpâ eum offenderis,
quantopere ob eam erubescere, eamque detestari, & de-
deris. Colloquium.

Punctum II.

Considera I. Quàm gravem pro hoc scelere pœnam
hoc & altero Mundo impius Judas sustinuerit, & etiam
sustineat; nam in hoc quidem Mundo ipse sibi confite-
nefandi sceleris adactus gulam laqueo fregit, viscera que
fudit, omniumque mortalium gravissimum Odium & con-
temptum incurrit; in altero verò ad infernum detrusus
ra inibi supplicia perferre cogitur, ut revelatum sit aliquo-
do, eum summa ex omnibus damnatis tormenta sustinere.

Considera II. Quantum tu odium & contemptum Ho-
minum & DEI, quantâque pœnâ in hac & altera vita pœni-
ritus sis, qui non semel, sed sæpius, Christum non jam
vilem, sed gloriosum; non pro triginta argenteis, sed
inâ scdissimâque voluptate, aut vanissimo honore; pœni-
tiam toties acceptam, ac emendationem promissam, ac-
ceptam, tam perfidè, impièque vendidisti.

Considera III. Quanta benignitas sit Christi, qui mo-
stante gravitate tuorum peccatorum, etiamnum paratus
te in gratiam recipere, nec condonare duntaxat præter-
culpas, sed etiam ablatas gratias cum notabili augmento
stitueret, & velut olim Pater ille Filium prodigum, non

nam suavissimo Amicitiae osculo, & amoroso amplexu suscipere, sed proprio etiam sanguine corporaque reficere. *An ergo divitiis bonitatis ejus, ut cum S. Paulo Rom. 2. loquar, patientia, & longanimitatis contemnis, ignorans, quoniam benignitas DEI ad penitentiam te adducit? Colloquium ad Christum, gratias agendo pro tanta benignitate, etiamque suppliciter peccatorum admissorum petendo.*

Punctum III.

Considera I. Si nunc Judæ ea gratia fieret, ut peccata sua per detestationem & deprecationem delere, pœnamque inferni evadere, & gloriam æternam promereri posset; quos lacrymis & suspiriis ea desisteretur, quanto contritionis & demissionis affectu ad pedes Christi se prostraturus, quanto charitatis ardore culpas suas deprecaturus, quàm promptum se paratūque ad omnia tormenta in hoc Mundo sustinenda ablaturus, & quanto amore & fervore deinceps sanctissimum ejus beneplacitum in omnibus esset impleturus.

Considera II. Quantò magis tu hæc omnia præstare debeas, quando licet centies majora supplicia promerito, tamen hæc gratia à Christo per ineffabilem misericordiam facta est, ut tam culpæ pœnæque remissionem, quàm gloriæ æternæ possessionem unico sincero contritionis actu obtinere possis.

Considera III. Quid proin agere velis, ne præter culpas præteritas novam etiam ingrati animi notam incurras. Colloquium ad DEVM Patrem sistendo te Reum unigeniti Filij sui venditi, traditi, crucifixi. Vide etiam Masenium fol. 99. & Lucem Veritatis Jo. Bapt. Santiure. fol. 33.

Conclusiones.

I. Ergo exclama cum pio Asceta l. 3. c. 14. de imit. Christi: *Intonas super me judicia tua, Domine, & timore ac tremore concutis omnia ossa mea, & expavescit anima mea. Si in Angelis (& Apostolis) reperisti pravitatem, peccatamen pepercisti, quid fiet de me?*

II. Ergo agnosce cum Jeremia Thren. 3. quòd verè *Misericordia Domini opus sit, quia non sumus consumpti, quia non defecerunt miserationes ejus in nobis.* Dic ergo cum S.

David Psal. 85. *Confitebor tibi, Domine, quia misericordia tua magna est super me, & eruisi animam meam a inferno inferiori.*

III. Ergo cave, ne relabaris in peccata praterita; si enim ut S. Petrus 2. c. 2. ait, *refugientes coinquinationes Mundum in cognitione Domini & Salvatoris nostri IESU Christi, rursum implicati superantur, facta sunt illis posteriora terrosiora prioribus. Melius enim erat illis, non cognoscere Siam Iustitia, quam post agnitionem retrorsum convertere eo, quod illis traditum est sancto Mandato.* Legatum Thom. Kemp. l. 3. c. 14.

MEDITATIO II.

Pro 2. Die.

DE PECCATI VENIALIS A SACERDOTE COMMISSI GRAVITATE.

Scopus.

Serium propositum ejusmodi peccati singulari studio devitandi.

Punctum I.

Confidera I. Quantopere doleant varij Mortales, si per Febrim aut alium in orbem lecto affigantur, praecipue Legati Magnorum Principum, si à Legatione valde honorifica obeunda; Amici admodum se invicem amantes, si à tua praesentia & familiaritate: Aulici, si à servitio Regis exhibendo: Mercatores, si à lucro aliquo praegrandi obtinendo impediuntur.

Confidera II. Quam magis Sacerdos dolere debeat, si per morbum aliquem spirituales à Legatione sua peribitorifica, quae pro DEO ad Animas fungitur: à Praesentia & familiaritate cum summo & fidelissimo Amico DEO: à servitio Supremo Regi praestando: à lucro inestimabili mentium caelestium & Animarum impediatur.

Confidera III. Quam aequum proinde sit, ut, quis sit ejusmodi morbus spiritualis, cognoscere, & postquam eum cognoveris, omni conatu praecavere, aut certe, si jam incurris, celerrimè, efficaciterque curare studeas. Colloquium.